

[Bernhard Baunsgaard]

og vi dermed efter radikal opfattelse er nået dertil, at indvandrerer forstår, hvad det vil sige at bo i Danmark, og at det danske samfund også har fået en fornemmelse af, hvordan han eller hun er. Hvad er det så, man kan udvise for? Det er noget så banalt som ulovlig næring. Når jeg så beder om at få en definition på, hvad ulovlig næring er, får jeg at vide, at det f. eks. er at sælge varer fra en bananvogn på Strøget. Dette er socialdemokratiet gået med til. Det burde aldrig have været godkendt.

Jeg gør opmærksom på, at der om disse ting er stillet ændringsforslag såvel af udvalgsberettigede partier som af partier, der ikke har faste medlemmer i udvalget. Jeg vil gerne gøre opmærksom på allerede nu, at jeg beder om, at man overtænker disse sager endnu en gang og stemmer for det ændringsforslag, som vi har stillet som nr. 20, og det ændringsforslag, som vi har stillet som nr. 16, og støtter de to ændringsforslag stillet af VS, som jeg på forhånd har sagt at jeg støtter. Det er ændringsforslag uden for betænkningen nr. 7 og nr. 5.

Det næste er spørgsmålet om den overflytning til et andet ministerium, som efter radikal opfattelse burde ske. Vi har foreslået, at dette skal ske, når udlændingen har været her i 1 år. Jeg skal gentage: udlændinge kommer ofte fra en kultur, der har andre adfærdsmønstre, end vi har. Nogle af disse adfærdsmønstre er tiltalende, og jeg ville ønske, at de kom til at præge Danmark i meget høj grad. Det gælder f. eks. forholdet mellem børn og forældre, hvor børnene i meget høj grad i mange af de fremmede kulturer føler et ganske andet ansvar over for deres forældre, end det er almindeligt i Danmark. Jeg siger ikke, at det ikke findes, men mange steder findes det ikke i samme grad som i disse fremmede kulturer.

Men der findes også adfærdsmønstre i disse andre kulturer, som jeg ikke kan acceptere, som jeg finder forkerte. Det gælder f. eks. betragtningen af forholdet kønnene imellem. Ofte kan man i andre kulturer finde den betragtning, at kvinden ikke bør have samme rettigheder som manden. Det kan jeg ikke acceptere.

Derfor er en tilvænningsstid meget rimelig, og det var derfor, vi sagde, at dette første år kan der ske ting og sager, som gør, at man administrativt må kunne handle hurtigt. Men

når dette første år er gået, har man haft tid til at vænne sig til hinanden, og så er det rimeligt, at forholdet flyttes over til indenrigsministeriet.

Måtte jeg ikke i den forbindelse nævne spørgsmålet om indvandrererådet. Jeg har haft lejlighed til at konstatere, at der desværre ikke, når vi skal have forligspartnerne med, er nogen mulighed for ændring. Men jeg vil gerne kommentere det, der er sagt af de tidligere ordførere. Jeg ønsker ikke at spilde tiden ved at trække dette spørgsmål om indvandrererådet tilbage til udvalget, når forligspartierne er bundet fast til hinanden. Derfor er der såmænd ingen grund til for hr. Bjørn Elmquist at takke mig. Jeg synes, at vi i fællesskab – jeg kender jo hr. Bjørn Elmquists humane indstilling – burde beklage, at forligspartierne er bundet så hårdt til hinanden, at man ikke kan drøfte disse forbedringer.

Hr. Hagen Hagensen sagde, at han vendte sig på sit partis vegne mod et indvandrererådet, for indvandrerne skal ikke have særrettigheder. Jeg mindes ikke, at der er noget parti, der vil give indvandrere særrettigheder. Når jeg har foreslået, at der skulle oprettes et indvandrererådet, og når jeg har sagt, at jeg vil være parat til at støtte selv det dårligste af de forslag herom, der hidtil er nævnt, så er det, fordi disse indvandrere ingen mulighed har andre steder for at give deres opfattelse til kende af, hvordan de behandles af det danske samfund. Danske borgere over 18 år har muligheden for at sige, hvordan de ønsker samfundet indrettet, ved de politiske valg til folketinget. Det har indvandrerne ikke. Det, jeg gerne ville sikre dem som en del af menneskerettighederne, var, at de dog et eller andet sted kunne udtale sig – og helst så afgørende som muligt – om deres egne forhold.

Endelig har jeg nogle bemærkninger om flygtningene. Det er naturligvis umuligt for mig at sige, hvad der skete i de dunkle nat-timer mellem socialdemokratiet og regeringen, da der skulle laves forlig, for vi andre var jo ikke indbudt. Men der skete, synes jeg, en glædelig forbedring i forhold til det, som både socialdemokratiet og regeringspartierne mødte op med før forhandlingerne. Det drejer sig om sammensætningen af flygtningerådet. Jeg kan naturligvis kun skønne, men mon jeg skønner galt, når jeg siger,